

ת"פ 58405/03/11 - מדינת ישראל נגד לבנת חלילי, אברהם יצחק, אידו אביהו

בית משפט השלום בבאר שבע

09 מאי 2016

ת"פ 58405-03-11 מדינת ישראל נ' חלילי ואח'

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	1. לבנת חלילי 2. אברהם יצחק 3. אידו אביהו

גזר דין לנאשמים 2 ו-3

כתב האישום וממצאי הכרעת הדין

ענינו של גזר דין זה הירצחו הטראגי של מר נסים אסידו (להלן: "המנוח"), אור ליום ו' כ"ו כסלו תשע"א - 03.12.2010, על ידי אחד יעד חלילי (להלן: "יעד"), קרוב משפחתה של חברתו לשעבר - הנאשמת 1, אשר הורשע, לאחרונה, באחריות לרצח האמור. הנאשמים בפרשה דנן עומדים לדין בגין עבירות נוספות במסגרת פרשה זו.

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות כדלקמן:

א. לנאשמת 1 - עבירה של אי-מניעת פשע, בניגוד לסעיף 262 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");

ב. לנאשם 2 - גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיף 304 לחוק; סיוע לאחר מעשה, בניגוד לסעיף 260 לחוק; שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לחוק;

ג. לנאשם 3 - תקיפה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 380 ביחד עם סעיף 382(א) לחוק.

עובדות כתב האישום הן כדלקמן: אור ליום ו' כ"ו כסלו תשע"א - 03.12.2010, סביב השעה 03:30 לפנות בוקר, בילו המנוח וחברתו במועדון ה"טרויה" בנתיבות. באותה העת, בילו במקום גם הנאשמת 1, ביחד עם חברתה, וכן הנאשמים 2 ו-3, אשר הגיעו למקום ברכבו של הנאשם 3, בנפרד מהנאשמת 1.

הנאשמת 1 הבחינה במנוח עם חברתו, ופנתה אל המנוח בדברים, על רקע פרידתם. הנאשמת 1 בכתה והיתה בסערת רגשות, על רקע העובדה, שהמנוח נישק את חברתו. סערת הרגשות של הנאשמת 1 גרמה למנוח ולחברתו לעזוב את המועדון לאחר מספר דקות.

יעד הגיע למועדון, והבחין בנאשמת בוכה. לשאלת יעד, סיפרה לו על מעשיו של המנוח, אשר נתפשו על ידה כפגיעה בכבודה. יעד אמר לנאשמת ולחברתה, שידאג להחזיר לביתה, ואולם קודם לכן יטפל במנוח.

יעד יצא מהמועדון ביחד עם הנאשמים 2 ו-3, וכן עם הנאשמת ועם חברתה. כולם עלו לרכבו של הנאשם 3. נאשם 2 נהג ברכב, לאור העובדה שנאשם 3 שתה משקאות חריפים. יעד, ביחד עם יתר הנאשמים, חפשו את המנוח ברחבי העיר נתיבות.

במהלך הנסיעה, שוחחו הנאשמת 1 וכן יעד עם המנוח ועם חברתו טלפונית. בין היתר, דרש יעד מהמנוח להפגש עמו, ואמר לו כי הוא ממתין לו בחניה של המועדון וכן אמר לו את המלים "אני ארצח אותך".

משהובהר ליעד, כי המנוח וחברתו שוהים בצומת היציאה מנתיבות לכיוון שדרות, על כביש 25, כיוון יעד את נאשם 2 לאותו הצומת. בדרך, ירד יעד מהרכב לבית עסק למכירת המבורגרים, השייך לבני משפחתו, והצטייד בסכין גדולה, אותה הסתיר מהנאשמים בעת שחזר לרכב.

כשהתקרב הרכב לאזור הצומת בה שהה המנוח ביחד עם חברתו, זוהו השניים על ידי הנאשמת 1, אשר הצביעה בפני יעד עליהם. יעד ביקש מהנאשם 2 לעצור באותו הצומת.

יעד ירד מהרכב ביחד עם הנאשם 3, בהיותו אוחז בסכין. בשלב זה הבחין גם הנאשם 2 בסכין.

הנאשם 3 ויעד נגשו למנוח ולחברתו, ומיד פרץ ביניהם ויכוח, שעד מהרה הפך לחלופי מהלומות. נאשם 3 הצטרף ליעד ותקף את המנוח ביחד עמו, בכוונה לגרום לו חבלה של ממש. חברתו של המנוח ניסתה להרחיק את נאשם 3 ואת יעד מהמנוח, אך ללא הצלחה. לאחר מכן, התרחק נאשם 3 מהמנוח, יעד שלף את הסכין ודקר את המנוח ארבע דקירות, שתיים בבית החזה ושתיים בבטן, בכוונה לגרום למותו.

מיד לאחר מכן, רץ יעד ועלה לרכב, תוך שהורה לנאשם 2 לנסוע מהמקום. במהלך הנסיעה, זרק יעד את הסכין והנאשם 2 הסיע את יעד ברחבי נתיבות למחוז חפצו, על פי הכוונתו.

כתוצאה מהדקירות, התמוטט המנוח, הובהל לבית החולים ומצא את מותו בדרך.

לטענת התביעה, היתה הנאשמת 1 מודעת לעובדה, כי יעד והנאשם 3 זוממים לעשות מעשה פשע, של תקיפת המנוח בצוותא, אך לא נקטה באמצעים הסבירים למנוע את עשיתו או את השלמתו. כמו כן, הנאשם 2, יכול היה לצפות שיעד ימית את המנוח, אך למרות זאת לא מנע ממנו להגיע לצומת ולתקוף את המנוח באמצעות סכין. בנוסף, השתתף נאשם 2 עם יעד בנסיון להכשיל הליך שיפוטי באמצעות העלמת ראיות - זריקת הסכין מהרכב. כן סייע ליעד בכוונה להמלט מעונש. לגבי הנאשם 3, נטען כי תקף את המנוח ביחד עם יעד, וגרם לו, בצוותא חדא עם יעד, חבלה חמורה שהתבטאה במוות.

שלושת הנאשמים כפרו באשמה.

לאחר שמיעת הראיות, מצא בית המשפט לזכות את הנאשמת 1 מהעבירה של אי מניעת פשע, בניגוד לסעיף 262 לחוק, אשר יוחסה לה בכתב האישום, וזאת מאחר שלא עלה בידי התביעה להוכיח, במידה הנדרשת בפלילין, כי ידעה והאמינה שעומדת להתבצע עבירה מסוג פשע כלפי המנוח.

מנגד, ראה בית המשפט להרשיע את הנאשם 2 בעבירות של גרם מוות ברשלנות, בניגוד לסעיף 304 לחוק, בכך שלכל הפחות מרגע שהבחין ביעד אוחז בסכין, היה עליו לצפות פגיעה קטלנית במנוח, ולא פעל כדי למנוע הדבר; וכן בעבירות של סיוע לאחר מעשה, בניגוד לסעיף 260 לחוק; וכן שיבוש מהלכי משפט, בניגוד לסעיף 244 לחוק, כאשר עבירות אלה באו ידי ביטוי בכך שמילט, באמצעות רכב, את יעד מזירת האירוע וסייע לו לסלק הסכין ששימשה לביצוע העבירה.

עוד ראה בית המשפט להרשיע הנאשם 3 - בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 380 ביחד עם סעיף 382(א) לחוק, בכך שהשתתף, בצוותא עם יעד, בתקיפת המנוח, אשר הביאה לקטילתו. בנוגע לנאשם זה, נקבע, בהכרעת הדין, כי ירד מהרכב ביחד עם יעד; חתר למגע עם המנוח; ונצפה דוחף אותו ומכה אותו, בסמוך לפני דקירתו בסכין על ידי יעד. עוד נקבע, כי היה במעשיו של נאשם 3 משום חיזוק ידיו של יעד בתקיפה הקטלנית שהביאה לקטילת המנוח, תוך יצירת מצב, בו עמדו השנים אל מול המנוח, כאשר האחרון היה במיעוט מול שני תוקפים, מה שהקשה עליו להגיב ולהתגונן.

ראיות לעונש

במהלך פרשת העונש הושמעה, מטעם התביעה, עדותו של אבי המנוח, ע.ת. 14. מטעם הנאשם 2 הובא להעיד מפקדו לשעבר בצבא ע.ה. 6, ואילו מטעם הנאשם 3 הובאו להעיד אמו, ע.ה. 7 וכן רעיתו ע.ה. 8.

עוד הוגשו, מטעם ההגנה, המוצגים הבאים:

· מכתב המלצה לנאשם 2 מאת רס"ן שי הופמן, קצין לוגיסטיקה מחוזי דרום (נ/19);

- מכתב המלצה לנאשם 2, אל"מ רועי בארי, מפקד מחוז דרום בפיקוד העורף (נ/20);
- תעודת הצטינות לנאשם 2 מאת אל"מ רועי בארי, מפקד מחוז דרום בפיקוד העורף (נ/21);
- תעודת הצטינות לנאשם 2, רס"ן שי הופמן, קצין לוגיסטיקה מחוזי דרום (נ/22);
- תעודת פטירה, אבי הנאשם 2 (נ/23);
- תעודת בגרות לנאשם 2 (נ/24);
- אישור לימודים במכללת ספיר לנאשם 2 (נ/25);
- תלוש שכר לנאשם 3 לחודש 10/15 (נ/26);
- תלוש שכר של אשת הנאשם 3 לחודש 07/15 (נ/27);
- אישור סיום קורס בניהול רשתות תשתיות ואבטחת מידע לנאשם 3 (נ/28).

ע.ת. 14 מר רפאל אסידו, סיפר על מסכת חייו של בנו, שנגדעה באבה, וכן על מצב המשפחה בעקבות המקרה.

המנוח היה יליד 1986. לדברי העד, היה חייכן, חברותי ומתיחס לכל אדם בסבר פנים יפות. במהלך שירותו הצבאי אף התנדב, ביחד עם מפקדו, לאסוף כספים בעד ילדים נזקקים כדי להפיק להם אירועי בר מצווה.

העד סיפר, כי המנוח הכיר את הנאשמת 1 (אשר זוכתה לאחר שמיעת הראיות), אך כבר לאחר תקופה קצרה ביקש פסק זמן מהקשר ביניהם.

ביום האירוע, שכנעו אותו חברים לצאת למועדון, שם הבחינה בו הנאשמת 1 ובהמשך, אירעה ההשתלשלות המפורטת בכתב האישום.

לדבריו, בנו נדקר ארבע פעמים ונפח את נשמתו בתוך דקות, חרף נסיונות מד"א להציל את חייו.

לדבריו, לאחר המקרה התמוטטה המשפחה. הוא עצמו הפך שבר כלי, לאחר שקיבל התקף לב וסובל מבעיות בריאותיות שונות, בעטין לא חזר עוד לעבודה. סיפר, כי נכנס ויוצא מבית החולים. בכל יום ו' עולה לבית העלמין וקורא תהילים לזכר בנו המנוח. גם רעיתו חדלה לעבוד. המשפחה הפכה "צל של עצמה".

כיום, מתנדב העד בעמותה התומכת בזכויות משפחותיהם של נפגעי עבירות אלימות שאבדו את חייהם. במסגרת פעילות

שערכה העמותה במכללת "ספיר" בנגב, אף פגש באחד הנאשמים.

בדברים, שניכר כי יצאו מן הלב, שאל מדוע לא זכה בנו להתקדם בחייו ולסיים המסגרות השונות, כפי שזכו הנאשמים, ואף ציין, כי לא הבחין אצל מי מהנאשמים בחרטה אמיתית, המלווה במעשים, כגון התנדבות מן הסוג שהוא מבצע.

לדברי העד, היה בידי הנאשמים דנן למנוע את האירוע הטראגי, ועל כן, סיים דבריו בבקשה, כי בית המשפט ימצה את הדין עם הנאשמים בחומרה הנדרשת וכי ישלמו על מעשיהם.

ע.ה. 6 רס"ב אריה אלבז שימש כמפקדו של נאשם 2 במהלך כ - 8 שנות שירותו בצה"ל, מתוכן 5 שנות שירות בקבע. העד הגדיר את הנאשם 2 כמי שעשה עבודתו נאמנה ואף הצטיין בה; בעל משמעת עצמית גבוהה. העד סיפר, כי לא ראה מצבים בהם פעל הנאשם 2 באלימות, ואף לא קרה כי מישהו התלונן על הנאשם 2.

העד הביע פליאה על הסתבכותו של הנאשם 2 וציין, כי אינו מסוגל להסביר את התנהגותו במקרה נושא כתב האישום. עם זאת, ציין העד, כי הוא מכיר את החיילים בשעות העבודה שלהם בלבד, ולא היה עם הנאשם בשעות בהן יצא לבילוי.

ע.ה. 7 הגב' פלורה אידו היא אימו של הנאשם 3. העדה סיפרה על הקשיים שחוותה משפחת הנאשם 3 בעקבות עקירתם מביתם בגוש קטיף ואף פטירת אבי המשפחה לאחר מכן.

העדה סיפרה, כי הנאשם 3 תמך בבני המשפחה.

העדה סיימה דבריה בכך שחוותה די כאב בחייה והיא מבקשת לסיים הפרשה הנדונה ולשחרר הנאשם 3 מפרשה זו כך שישאר עם בני משפחתו, בהיותו כיום נשוי ואב לילד.

ע.ה. 8 הגב' שירן אברהם היא רעית הנאשם 3. סיפרה, כי מצויה איתו בקשר מאז העקירה מגוש קטיף; כי לפני מספר שנים התחתנו; כעת שניהם הורים לילד.

סיפרה, כי המשפחה חווה יסורים בעקבות המקרה נושא כתב האישום וביקשה לסיים הפרשה כך שלא תאלץ לגדל את הילד לבד.

מכתבי ההמלצה שהוגשו מאת מפקדיו של הנאשם 2 בשירותו הצבאי (19/נ - 20/נ), תיארו אותו כמי שביצע את המוטל עליו בתחום הלוגיסטיקה במסירות רבה תוך הפגנת רצון עז ללמידה ולהתפתחות אישית. הנאשם 2 תואר כמי שפעל באופן אדיב ושירותי.

פעמיים במהלך שירותו הצבאי זכה הנאשם 2 לתעודות הצטיינות (נ/21 - נ/22).

הנאשם 2 הציג גם תעודת בגרות מבית הספר התיכון (נ/24) ומסמך המאשר לימודים במכינה קדם אקדמית במכללת ספיר (נ/25).

לענין הנאשם 3, הוגש אישור על סיום קורס בניהול רשתות תשתיות ואבטחת מידע (נ/28) וכן הוצגו תלושי שכר (נ/26 - נ/27) המלמדים, כי הנאשם 3 ורעייתו עמלים למחיתם.

הערכות שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם 2 הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 27, רווק, תושב אשקלון. הנאשם 2 סיים את לימודיו התיכוניים עם תעודת בגרות מלאה ושירת בצה"ל בסדיר ובקבע בתחום הלוגיסטיקה ביחידת פיקוד העורף.

לדבריו, לא הוארך שירותו בקבע בעקבות הסתבכותו בפרשה דן.

בעת עריכת התסקיר, לא עבד הנאשם 2 והתפרנס מדמי אבטלה.

אמו של הנאשם 2, הינה האישה הרביעית של אביו. לנאשם 2, שני אחים מאמו ומשלושת הנשים האחרות יש לו 10 אחים נוספים.

אביו של הנאשם 2 נפטר בגיל 86, בסמוך למועד גיוסו לצה"ל, ומאז תומך באמו.

בהתיחס למסכת האירועים נושא כתב האישום, סיפר הנאשם 2 לקצינת המבחן, כי בילה עם חברו במועדון בנתיבות תוך כדי הבילוי ששה החבר (הנאשם 3) מספר כוסות אלכוהול ולכן הוחלט, כי הנאשם 2 ינהג ברכב.

הנאשם 2, אישר כי הבחין בסכין בידו של יעד טרם שירד מהרכב, אך לטענתו הדבר גרם לו לקפוא על מקומו.

לאחר הרצח, חזר יעד לרכב, ולדברי הנאשם 2, נופף בסכין מול עיניו וצעק עליו כי יסע מהר מהמקום. הנאשם 2, נהג במהירות מהמקום, לדבריו כאשר היה בסערת רגשות ופחד מתגובותיו של יעד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם 2, חווה טראומה במהלך ביצוע העבירה וכי על מנת להתמודד עם טראומה זו נוקט בניתוק רגשי.

שירות המבחן התרשם מנזקקות טיפולית של הנאשם 2, על מנת להתמודד עם תוצאות האירוע שחווה ולעבד את הטראומה.

חרף חומרת האישומים נושא כתב האישום, לאור גילו הצעיר של הנאשם 2 ותפקודו התקין עד כה, המליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, בלוויית צו מבחן.

בענינו של הנאשם 3, הוגשו שני תסקירים. שירות המבחן מפרט, בתסקיר הראשון את נסיבותיו האישיות של הנאשם 3, כבן 27 שנים, נשוי, כאשר לעת עריכת התסקיר הראשון הייתה רעיתו בהיריון.

הנאשם 3 עובד בחברה העוסקת בהסעת תלמידים. שירת בצה"ל כמש"ק לוגיסטיקה. בעת שירותו הצבאי נפטר אביו באופן פתאומי ובהיותו הבן הבכור נרתם לסיוע לאמו ולאחיו.

משפחת הנאשם 3, עברה שני אירועים טראומאטיים, הן העקירה מגוש קטיף והן עם פטירת האב לאחר מכן.

בנוגע למסכת האירועים נושא כתב האישום, סיפר, כי היה תחת השפעת כמות גדולה של אלכוהול, אותה צרך במהלך בילוי משותף עם חבריו ובשל כך, לא הבחין ברוח הלוהטת ובסערת הרגשות בה היה שרוי יעד. לדבריו, התישב במושב האחורי ברכב על מנת לישון. כאשר הרכב עצר, סיפר כי יצא ממנו כדי לנשום אוויר.

שמע צעקות שהתנהלו בין המנוח לבין יעד. לדבריו, משסבר כי המנוח מתכוון לתקוף את יעד - הלך לכיוונו, המנוח דחף אותו והוא דחף אותו בחזרה.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם חונך לערכים חיוביים וכי חווית ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווה גורם הרתעתי משמעותי.

שירות המבחן המליץ להסתפק בעונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, ביחד עם מאסר מותנה ופיצוי הולם למשפחת המנוח. שירות המבחן ציין, כי עונש מאסר בפועל ממשי עלול להוביל לנסיגה משמעותית בחייו של הנאשם 3 ולהשפיע עליו לרעה.

בתסקיר המשלים שהוגש בעניינו צוין, כי לאחרונה החל ללמוד במכינה קדם אקדמית במכללת ספיר, וכי שירות המבחן ממליץ גם על העמדתו של הנאשם 3 תחת צו מבחן.

חלק מבאי כח הצדדים הגישו טיעוניהם לעונש בכתב וכולם טענו על-פה. טיעוני התביעה לעונש בכתב סומנו ת/32;
טיעוני הנאשם 2 לעונש בכתב סומנו נ/29;

התביעה טוענת, בנוגע לנאשם 2, לענישה במתחם כולל בגין העבירות בהן הורשע, אשר ינוע בין 7 חדשים לשנתיים
מאסר בפועל.

התביעה מבקשת עונש על הצד הבינוני - גבוה של המתחם.

הנימוק המרכזי לבקשתה של התביעה הינו, התוצאה הטראגית שנגרמה והצורך להביע את סלידתה של החברה
ממעשיו.

בנוגע לנאשם 3, עותרת התביעה לענישה במתחם שינוע בין 6 חדשים ועד ל - 18 חדשי מאסר בפועל. התביעה
מסתפקת בעונש על הצד הנמוך של המתחם, אך לא ברף הנמוך ממש.

גם לגביו, מדגישה התביעה את התוצאה הטראגית שנגרמה.

אשר לשני הנאשמים, הדגישה התביעה, כי כל אחד מהם יכול היה למנוע את האירוע ובכך למנוע הפגיעה בחייו של
המנוח ובערך קדושת החיים.

התביעה הכבירה מילים על הנזקים הקשים שנגרמו למשפחת המנוח - עד כדי הרס המשפחה כולה.

התביעה מבקשת לשים את הדגש על האינטרס ההרתעתי בענישה, כדי למנוע הישנותם של אירועים מסוג זה.

עוד עותרת התביעה, בנוגע לכל אחד מהנאשמים, להשתת עונש מאסר מותנה, ופיצוי משמעותי לבני משפחת המנוח.

אשר ליחס הענישה בין הנאשמים, רואה התביעה את מצבו של הנאשם 2, כחמור יותר, וזאת לאור העובדה שהורשע
במספר עבירות.

בנוגע לנאשם 2 הדגיש הסניגור, בטיעונו, כי העבירה נעברה לפני כ - 5 שנים.

עוד ביקש ליתן ביטוי לתפקודו התקין של הנאשם 2 לרבות במהלך שירותו הצבאי הארוך.

לדברי הסניגור, שיתף הנאשם 2 פעולה באופן מלא, החל משלב החקירה הראשונית ומסר את כל הידוע לו, וזאת ללא שהובטחה לו כל טובת הנאה.

הסניגור ציין כי, הנאשם 2 נענש בכך שלא נתאפשר לו להמשיך את שירותו הצבאי וכיום מועסק בעבודות מזדמנות.

לדברי הסניגור, פעל הנאשם 2 מתוך לחץ, בהיותו צעיר וחסר ניסיון.

הסניגור מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בענינו של הנאשם 2.

בנוגע לנאשם 3 נטען, כי לא הייתה לו היכרות קודמת עם המנוח או הנאשמת 1 ואף לא מודעות לכך, שיעד נושא סכין.

עוד ציינה הסניגור, כי אין לשלול האפשרות, שהמנוח תקף קודם לכן את הנאשם 3 באמצעות דחיפה.

לטענת הסניגור, אותה התנהגות ממש מצדו של נאשם 3 יכולה הייתה להסתיים בתגרה

או בהתנהגות פרועה, ואין ליחס למעשיו חומרה נוספת רק בשל התוצאה הטראגית שנגרמה, שאינה קשורה אליו.

הסניגור מבקשת להעדיף את שיקולי השיקום בענינו של הנאשם 3, וזאת לאור אורח חייו התקין עד כה, והמלצת שירות המבחן.

עוד נטען, כי אין ליחס משקל כלשהו לשיקול ההרתעתי במקרה דנן, שכן נסיבות האירוע יחודיות ואין זה סביר, כי תשננה.

בדברו האחרון של הנאשם 2, ציין, כי מתנצל בפני משפחת המנוח, וכי לא היתה לו כל סיבה לפגוע במנוח.

הנאשם 2 סיפר, כי שירת בצבא 8 שנים, וכי כיום עובד בסופר והוא המפרנס היחיד של אמו.

הנאשם 2 ציין, כי שאיפתו לנהל חיים נורמטיביים, לתרום לחברה ולא להוות נטל עליה.

הנאשם 2 ביקש, כי בית המשפט יאמץ את המלצות שירות המבחן.

בדברו האחרון של הנאשם 3, סיפר על הקושי שחווה בעקבות המקרה וכן בעקבות העקירה מגוש קטיף ופטירת אביו.

לדבריו, כיום אינו שותה אלכוהול ואינו יוצא לבילויים, אלא עושה הכל כדי לקיים חיים נורמטיביים, תוך דאגה לרעיתו ולבן שנולד.

דיון והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים חמורות.

מהוות הן, כל אחת בפני עצמה, חוליה במסגרת התנהגות בריונית ואלימה, שננקטה ללא כל עילה או סיבה.

לא רק מעורבות פיסית וישירה בתקיפה, גם יכולת לצפית המעשים בכח, מבלי למנוע אותם, וגם סיוע לאחרים במטרה למלט את מבצעייהם - מהווים חלק מאותה מסכת התנהגותית המסכנת את הציבור.

על התוצאות - אין צורך להכביר מילים. מדובר בקטילת נפש, וכבר נאמר, כי כל נפש אחת היא כעולם מלא.

זוהי בדיוק ההתנהגות האלימה אותה נדרש בית המשפט לשרש, לצורך הבטחת שלומם של האזרחים ותחושת הבטחון שלהם.

מתחם הענישה בגין העבירה בה הורשע הנאשם 3, קרי: של תקיפה בנסיבות מחמירות, בחבורה, הגורמת חבלה של ממש, כאשר המדובר בתקיפה באמצעות הידיים, שהתבטאה בחתירה למגע עם המותקף; דחיפות או מכות באמצעות הידיים - הנו מתחם רחב יחסית, וזאת לנוכח הנסיבות השונות והתוצאות השונות העלולות להיגרם.

בפסק הדין ע.פ. 7639/13 **אמרה ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אושרו, באופן מלא או חלקי, עונשים שהגיעו עד כדי 12 חדשי מאסר בגין תקיפת מאבטח על ידי חבורה, לאור הערה מצדו, כי עוברים באזור שאסור למעבר.

בפסק הדין ע.פ. 8912/13 **מדינת ישראל נ' טל ואח' אושר עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות על מי שהשתתף בתקיפת אדם באמצעות אגרופים ובעיטות, כאשר אותו אדם נדקר ונחבל, באופן חמור, על ידי מעורב אחר בקטטה.**

בשים לב לתוצאה הטרגית של התקיפה במקרה דנן - מוצא בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בגין עבירה זו שעבר הנאשם 3, בנסיבותיה דנן, בין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-18 חדשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה בגין העבירה של גרם מוות ברשלנות אף הוא רחב.

מרבית הפסיקה שהוצגה על ידי הצדדים נגעה לעבירה זו בנסיבות הקשורות להסעת מחבלים אשר בצעו או ניסו לבצע פיגועי טרור. באותם מקרים נגזרו מאסרים ארוכים על עוברי העבירה.

פסיקה אחרת נוגעת לנסיבות של תאונות דרכים או תאונות בעבודה.

הסיטואציה במקרה דנן היא יחודית, שכן נוגעת לצפית אירוע אלים. בנוגע לסיטואציה כזו, רואה בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין מאסר קצר בפועל ועד למאסר בפועל בן שנה.

אשר לעבירות שענינן שיבוש הליכי משפט וסיוע לאחר מעשה, כפי שבאו לידי ביטוי במילוט יעד באמצעות הרכב מזירת האירוע וכן סיוע לסלק הסכין אשר שמשה לקטילת המנוח - גם כאן, מרבית הפסיקה שהוצגה על ידי התביעה התייחסה לנסיבות חמורות יותר, כגון המתנה מראש עם רכב מילוט במסגרת אירוע ירי מתוכנן; נקיטת אמצעים למניעת זיהוי רכב שהשתתף באירוע ואף תיאום גרסאות - במקרים אלו נגזרו עונשי מאסר שהגיעו עד כדי העונש המירבי הקבוע בצדה של העבירה. ראו ע.פ. 8439/03 **מלנר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים); שם נגזר העונש המירבי הנקוב בצדה של העבירה - 3 שנות מאסר; ע.פ. 557/06 **עלאק ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), שם אושר עונש בן שנתיים מאסר; ע.פ. 204/10 **עלא עבד אל קאדר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), גם שם אושר עונש מאסר בפועל בן שנתיים ימים בגין מי שחילץ אחרים שיצרו עמו קשר טלפוני, על מנת למלטם מאירוע ירי. בגזר הדין ת.פ. (מחוזי באר-שבע, כב' הנשיא השופט י' אלון) 8180/02 **מדינת ישראל נ' דמרי ואח'** (פורסם במאגרים) - נגזר עונש מאסר בפועל בן 8 חדשים על מי שסייע למלט אחר משוד תכשיטים בנסיעה ברכב; בגזר הדין ת.פ. (מחוזי תל-אביב) 40243/03 **מדינת ישראל נ' תורג'מן ואח'** (פורסם במאגרים), נגזר דינו של מי שהצטרף לרכב מילוט לאחר שוד מזוין, ובמהלך הנסיעה השתתף בהשלכת חלק מהציוד אשר שימש לצורך ביצוע השוד מהרכב - למאסר בפועל בן 7 חדשים; בגזר הדין ת.פ. (מחוזי מרכז) 37315-06-10 **מדינת ישראל נ' פינצ'וק ואח'** (פורסם במאגרים), נגזר דינו של מי שסייע למלט אחר אשר ביצע שוד של פקידה שהיתה בדרכה להפקיד כסף בסניף בנק, למאסר בפועל בן 6 חדשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, וכן פיצוי לנפגעת העבירה בסך 20,000 ₪.

לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת ובשים לב לנסיבות המקרה דנן, בו הסיוע לאחר מעשה ואף שיבוש הליכי המשפט לא היו מתוכננים מראש ולא התבצעו באופן מתוכנן - רואה בית המשפט להעמיד את מתחם הענישה בין מאסר בפועל בן מחצית השנה, שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד למאסר בפועל בן שנה ומחצה.

בגין מכלול העבירות שעבר הנאשם 2, תוך חפיפה בין המתחמים, אשר נובעת מכך, כי המדובר, בסופו של דבר, בפרשה אחת - יועמד המתחם בין מאסר בן מחצית השנה בפועל, שיכול שירוצה בדרך של עבודות שירות, ועד לשנה ומחצה מאסר בפועל.

אשר לקביעת הענשים הספציפיים במסגרת המתחמים: מעיון בהערכות שירות המבחן למבוגרים בנוגע לכל אחד

מהנאשמים וכן לאחר בחינת הראיות שהוצגו או נשמעו לענין העונש עולה, כי שני הנאשמים ניהלו - הן לפני האירוע הטרגי נושא כתב האישום והן לאחריו - אורח חיים אזרחי נורמטיבי, במלוא מובן המילה. מי מהם לא הסתבך עם החוק - לא לפני המקרה ולא לאחריו. יצוין, כי בשל השתלשלות ההליכים בתיק זה ובין היתר - כי הנאשמים דנו לא הועמדו לדין מיד לאחר האירוע; וכן לנוכח משך הזמן בו נשמע ההליך - הן פרשת האשמה והן פרשת העונש - חלפה תקופה ארוכה דיה על מנת לבחון את סיפור חייהם של הנאשמים, שהיו צעירים בזמן האירוע, אך בינתיים - סיפור חייהם החל נכתב. כל אחד מהם בחר באורח חיים יצרני - עמלני, תוך מילוי חובותיו לחברה, ובין היתר - שירות צבאי סדיר מלא (לנאשם 2 - אף בצבא קבע). התעודות; המסמכים; והעדויות שהוצגו מדברים בעד עצמם.

מן האמור יש להסיק, וכך התרשמו גם גורמי הערכה המקצועיים בשירות המבחן - כי העבירות שנעברו אינן מאפינות את תפישותיהם הכלליות של הנאשמים ומהוות כשל נקודתי של פעולות ללא שיקול דעת. לו היו הנאשמים אלימים או בעלי קווים אישיותיים אנטי סוציאליים - סביר, כי הדבר היה בא לידי ביטוי פעמים נוספות עד היום.

יש להוסיף, כי נסיבות העבירות עצמן אינן מלמדות על תכנון מראש או על השתלבות במסגרת פעילות עברנית בחבורה קבועה העוסקת בכך - כי אם, כאמור, כשל נקודתי בעקבות אירוע שהתפתח בכל הנוגע לנאשמים אלה - באופן ספונטני ובלתי צפוי.

מי מהנאשמים הללו לא היה בעל קשר כלשהו - לא למנוח ולא לצדדים אחרים לאירוע, למעט קשר ידידות עם יעד, ובנדון זה נאמר - "אוי לרשע ואוי לשכנו".

שיקולים אלה מטים הכף לכיוון הקלה במסגרת מתחם הענישה.

מנגד - התוצאה הטראגית במקרה דנן, של קיפוח חיים צעירים, שטרם בשלו, ללא כל סיבה או עילה - מטה הכף לכיוון החמרה במסגרת מתחם הענישה. שכן, לשיטתנו המשפטית, לתוצאה האירוע משקל חשוב, ולעתים אף מכריע.

כאן המקום לציין, האבחנה בה נקטה התביעה בעתירתה הענישית בענינם של הנאשמים לא היתה תואמת את נסיבות הענין, ונראה כי מקורה היה בבחינה טכנית של סעיפי העבירה בהם הורשעו הנאשמים, חלף הסתכלות על חלקו של כל אחד מהם תוך הפעלת שיקול דעת במישור המהותי.

ברי, כי חלקו של הנאשם 3, אשר היה נכח בעת תקיפתו הקטלנית של המנוח ואף השתתף בתקיפתו עובר לפציעה שגרמה לפטירתו - אינו נופל, בלשון עדינה, מחלקו של הנאשם 2, אשר מיוחסות לו עבירות במישור הרשלנות, היינו - עבירות שהוכחתן אינה כרוכה בהצבעה על מחשבה פלילית מסוג מודעות לאשר עלול לקרות; יתר העבירות בהן הורשע - ענינן מעשים בהם נקט לאחר התקיפה האלימה.

התנהגותו של הנאשם 3, היה בה גם בבחינת חיזוק, הן בנוכחות והן במעשים, למעשיו של מי שהורשע ברצח - יעד, לנוכח חומר הראיות כפי שהוצג לפני בית המשפט זה, יתכן והיה אף בסיס להעמידו לדין בגין עבירות חמורות יותר,

לרבות עבירות הנגזרות מהעבירות בהן הורשע יעד.

אמנם, בית המשפט אינו מוצא דפי בהתנהלות התביעה, כפי שניסו לשוות הסניגורים, מכך שהתביעה בחנה שוב את עמדתה הענשית, ואף שינתה אותה, כאשר לא נקשר כל הסדר טיעון בין הצדדים. במצב זה, אין המדובר בהפרה של הבטחה שלטונית כלשהי. ההגנה אף לא ויתרה על אינטרס כלשהו ולא נפגעה זכות כלשהי של הנאשמים, שכן השינוי בעמדה היה עוד בטרם נשמעו טענות הצדדים לעונש לגופן.

ברם, גם לאחר שיקול הדעת המחודש שהופעל על ידי התביעה - עתירתה הסופית הנה להסתפק במאסר בפועל - על הצד הנמוך של המתחם - כנגד הנאשם 3; כלעומת מאסר בפועל על הצד הבינוני - גבוה של המתחם, אשר לשיטתה מגיע עד שנתיים מאסר בפועל - על הנאשם 2.

משנקבע, כי מעשיו של הנאשם 3 לא היו פחות חמורים, בלשון המעטה, ממעשיו של הנאשם 2, הנוגעים לפריפריה של האירוע - אין עתירתה של התביעה, להשית על הנאשם 2 עונש מאסר לתקופה ארוכה מזה שיושת על הנאשם 3 - סבירה.

יוצא מן האמור, כי גם אם, לנוכח התוצאה הנוראה של האירוע - היה מקום להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר בפועל שאינו ברף הנמוך של מתחם הענישה - הרי - לנוכח הקביעות בנוגע למדרג שבין הנאשמים; ומשאין בית המשפט משים עצמו קטיגור ולא יגזור -בנוגע לנאשם 3 - עונש חמור מזה שנתבקש מאת התביעה - יגזר דינם של שני הנאשמים על הצד הנמוך של מתחם הענישה.

בקביעה זו תומכים גם שיקולים נוספים, ובין היתר: חלופת הזמן הניכר מאז האירוע; וכן שיקולי שיקום משמעותיים, כפי שבאו ידי ביטויים בהמלצות החד משמעיות מטעם שירות המבחן.

אכן, לאחר שמיעת עדות אבי המנוח, זועק הלב להשית ענשים חמורים על שני הנאשמים. ענשים שיכללו מאסר ארוך בפועל, בכליאה ממשית - יהיה בהם ביטוי לחומרה אותה יש לראות בפגיעה בערך המקודש של החיים ובגדיעתם.

אך בסופו של דבר, לא יהיה בכליאתם של הנאשמים, לנוכח החלק המיוחס להם בפרשה, משום תיקון למה שאינו ניתן כלל לתיקון או מילוי חסרון שאינו יכול להימלא. בנקודת הזמן הנוכחית ובמסגרת הדיונית הקיימת - אין בית המשפט מוצא להסיג מצבם של הנאשמים אחר ולגרום להרס המתווה הנורמטיבי בו בחרו ואף לפגיעה במעגלים נרחבים יותר של משפחותיהם, ומוצא כי בהרשעת הנאשמים בדין, על הכתם המתלווה לה, ביחוד כאשר מדובר במי שבחרו באורח חיים יצרני עמלני ונורמטיבי; וכן חיובם לרצות עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות; ביחד עם עיצומים כספיים הכוללים רכיב של פיצוי משמעותי למשפחת המנוח; כל זאת בתוספת רכיב מרתיע של מאסר צופה פני עתיד ואף שילובו של הנאשם 2 בהליך טיפולי - יהיה בהם בבחינת איזון מתאים של שיקולי הענישה בתיק זה.

לנוכח הבניית עתירתה הענשית של התביעה כפי שפורט לעיל - אין בית המשפט מוצא להבחין בין העונש שיוטל על כל אחד מהנאשמים, למעט ברכיב המאסר המותנה, אשר בנוגע לנאשם 2 יכלול, מעבר לעבירות כנגד הגוף, גם עבירות שענינן שיבוש עשית משפט, כפי שיפורט להלן.

סוף דבר, גוזר בית המשפט על כל אחד מהנאשמים הענשים כדלקמן:

א. 6 חדשי מאסר בפועל. משנמצאו הנאשמים מתאימים לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, אך המועד שנקבע לתחילת ריצוין בחוות דעת הממונה חלף - יגיש הממונה, בתוך 21 יום מהיום, חוות דעת נוספת ובה מועד עדכני לתחילת ריצוי המאסר;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י';

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שמי מהנאשמים לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י';

ד. קנס בסך ₪ 7,500 או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 01/01/17;

ה. פיצוי למשפחת המנוח בסך ₪ 50,000. הפיצוי ישולם עד ליום 01/01/17;

לנאשם 2 בלבד, בנוסף לענשים שהושתו לעיל:

ו. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם 2 לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק ט' סימן א';

ז. הנאשם 2 יעמוד במבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יהיה עליו להשתתף בכל הליך טיפולי או מעקבי כפי שיומלץ ע"י שירות המבחן. על הנאשם להתיצב, בתוך 7 ימים מהיום, בשירות המבחן לקבלת הוראות מתאימות. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה במסגרת צו המבחן עלול להביא להפקעתו ולדין מחדש בשאלת העונש בתיק זה, על כל המשתמע מכך.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

צו מבחן יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ו, 09 מאי 2016, במעמד הצדדים.